

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan sredo, izimki nedelje in prazniki, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za osnanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 6 kr., če se osnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, osnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Državni zbor.

Na Dunaju, 10. decembra.

Poslanska zbornica je že danes dognala generalno debato o proračunu. Razprava ni bila posebej zanimiva, a najmanj so se zanjo zanimali poslanci. Ministerski predsednik grof Badeni sploh ni posegel v razpravo, da bi le nikomur ne dal povoda — govoriti. Mesto njega je govoril finančni minister dr. Bilinski, grof Badeni pa se oglasi pri razpravi o dispozicijskem fondu.

Pri nadaljevanju generalne debate govoril je prvi finančni minister dr. Bilinski, kateri je najprej opravičeval način budgetiranja, povdarjajoč, da se bode državnih dolgov odtlej več plačevalo nego doslej. Dokazoval je, da je razdelitev budgeta jako dobra in koristna in branil investicijski budget, češ, v kratkem nas čakajo veliki izdatki na pr. za drugo železniško zvezo s Trstom, za kanale in ceste. Minister je opozarjal, da se budget ozira tudi na socialne potrebe prebivalstva in obširno polemizoval z izvajanjem posl. Stephanowicza glede bukovinskih razmer in z dr. Ebenchohom glede čitanja, da je vsled izvajanja generalnega poročevalca postala pozicija Avstrije napram Ogerske glede obnove pogodb slabša nego je bila doslej. Končno je minister izjavil, da tam, koder ni političnih strank, nego so le narodne stranke, je absolutno majoriziranje nemogoče. Narod more narod le ali zatirati, da ga uniči, ali pa mu priznati enakopravnost na podlagi kompromisa. To je vzrok, da zbornica na politiko ni mogla energično vplivati, dasi je ustvarila znamenita zakonodajska dela ter si z njimi postala vila trajen spomenik v avstrijski zgodovini.

Protisemit Schneider je povedal, da se že pet let trudi, priti pri generalni debati o proračunu do besede, da pa se mu je šele letos prvič posrečilo. Polemizoval je potem z generalnim poročevalcem povdarjaje, da je prijatelj na Ogerskem živčih kristijanov, a sovražnik židov. Neumljivo se mu zdi, da se ne pošlje vojska na Ogersko, da naredi konec vladi židovske družali. (Predsednik pokliče govornika k redu.) Da je prišel v poročilo madjarskim

židom ugodni odtavek, to je zakrivil krščeni žid Beer (Predsednik pokliče govornika novič k redu.) Žalostno je, da sede na vseh važnih mestih samo židje. Za židovsko časopisje na Dunaji bi bilo jedino zdravilo — bič. (Predsednik pokliče govornika tretjič k redu.) Zoper žide treba izjemnih zakonov, ravnopravnost židov s kristijani se mora odpraviti, židovska imetja pa konfiscirati.

Levičar dr. Menger je opozarjal na ekonomske težave, katere nas čakajo, povdarjal, da so vsi nemški poslanci, čeprav so ločeni, v nacionalnih vprašanjih solidarni, polemizoval s Kramštem in Ebenchohom ter se končno potegoval za žide.

Generalni govornik contra, dr. Herold je naglašal, da so češki poslanci dogovorno z narodom nastopili pot opozicije, da bi se pa narod ne spodtikal ob tem, če bi stopili v vladni tabor, ker ve, da bi to storili le pod pogoji, kateri bi narodu ugaiali. Govornik je potem razpravljal o češkem vprašanju, popisoval, kako so vlade Čehe preganjale, ne da bi kaj dosegle, tako, da se danes Nemci Čehov boje. Badeni je odpravil neke stvari, katere so Čehom škodoval, a češki poslanci za to še niso prestopili v vladni tabor. V nekem smislu je cela zbornica jedna vladna stranka.

Generalni govornik pro, dr. Milewski je govoril povsem stvarno o sklenjenih zakonih in o finančni politiki sploh.

Ko je govoril še generalni poročevalec Szepanowski, je zbornica z veliko večino sklenila, da je o proračunu začeti specialno razpravo.

Prihodnja seja bo jutri.

V Ljubljani, 11. decembra.

Klerikalci in učitelji. Katoliški shod v Solnogradu je bil sklenil, da se imajo tudi učitelji za klerikalno gibanje navduševati. To se pa neče klerikalcem posrečiti. V učitelstvu se pojavlja hud odpor proti klerikalizmu. Celo za protisemitizem, katerega so učitelji sprva podpirali, zgubili so vse simpatije, odkar so spoznali, da se za njim skriva klerikalizem. Učitelji le predobro spoznajo, da jih hoče klerikalizem le podjarmiti. Tiste učitelje, ki so

morda še navdušeni za klerikalizem, bi pa opozorili na neki ukaz linškega konzistorija izza časa, ko je šola bila še v duhovskih rokah, katerega je minuli terek priobčila „Neue Freie Presse“. V njem se duhovščini, katera ima kaj besede, naroča, da naj učiteljem odločno pojasni, da so podrejeni organi, ne pa enakopravni z duhovščino. Posebno uporne naj pa odpravi iz službe. Tak položaj čaka zopet učitelje, ako duhovščina zopet dobi šolo v roke.

Shod duhovnikov na Dunaju pečal se ni samo s kongruo, temveč se je sklenilo osnovati neko tesno organizacijo vse avstrijske duhovščine, zunaj obstoječih državnopravnih in narodnih strank. Izvolil se je v to poseben odbor, v katerem je tudi pet Čehov. Češki listi iz tega sklepajo, da se skuša češko duhovščino odtegniti narodnim težnjam in jo pridobiti izključno za klerikalne namene. — Na tem shodu se je osnovala nekaka klerikalna stranka, ki bi se razprostirala čez vso Avstrijo. Klerikalci hočejo torej dobro izkoristiti zanje ugoden sedanj položaj. Nadejamo se pa, da prebivalstvo tem preje spozna njih prave namene, čim očitneje bode klerikalizem nastopal. Narodne ideje tudi ne bode tako lahko odriniti na stran, kakor se nekateri klerikalci nadejajo. Na Slovenskem so klerikalci že spoznali, da se s narodnostjo ne da kar pomesti in se zatorej nakrat jako narodne delajo.

Pravda proti Lützowu in Leckertu še vedno vzbuja vso pozornost v Nemčiji. Lützow, katerega so obsodili, je že dolgo v zvezi s politično policijo. Porabili so ga bili že za ovajanje Poljakov. Da se je ložje utihotapil v poljske rodbine, se je bil zaročil s hčerjo iz neke boljše poljske rodbine. Seveda ta zaroka se je pozneje bila razdrila. Lützow je vse pogovore v poljskih rodbinah naznanil policiji. Seveda je vse še povečal in po svoje zasul. Poljakom nasprotni krogi so vse to porabili, da so vlado in cesarja nabujali proti Poljakom. Lützow je mnogo kriv, da se sedaj s pruskimi Poljaki ostreje ravna. — Policijski komisar Tausch je pa tudi se že večkrat odlikoval v zadevah tajne policije. On je bil svabil znanega Schnaebela — ja na nemško zemljo in ga potem prijel. Po našem mnenju

Listek.

Kritika.

(Konec.)

Kdo bi ugovarjal g. Fabriciju? — Tudi v Slovencih smo že čisto imeli take „temeljite“ ocenjevalce, ki so radi dveh treh pesmij, katere niso ugajale oblastni gospodi, obsodili v peklo kar vso zbirko! Tudi Slovenci imamo neko vrsto ljudij, ki se skrivajo za oplečje urednikov, pa grdo opne vse, kar ni po njihovem — „programu“. O, vsi jih poznamo — te zamorce! pa obžalujemo njihove žrtve! Umrili so nam duševno že celo vrsto mož prvakov v slovesstvu, a še vedno ne mirujejo. Hvaliti moramo le Boga, da te „žrtve“ niso vsi tako rahločutnega srca, da so tako debele kože, ka ne posnemajo dičnega goriškega slavca ali dunajkega Borisa Mirana, nego da vse podle in zlobne napade — ignorirajo!

„Sokrivci publikuma“, pravi M. K. F. so založniki in glavni uredniki, ker uplivajo na kritike, zabijevaje jim s stoterimi obziri, in ker imajo premalo delavnih močij pri listu. — „Podlistkar mora pisati o vsem, o kiparstvu, slikarstvu, o glasbi, gledališču, o slovesstvu in o vseh strokah véde.“ Umevna je potam površnost kritika, ki je skoro vedno

jednostranski, bodisi da vse, kar je novo — hvalisa, ali pa pavšalno graja.

„Poslednje vrste“ piše Fabricius, imamo krasnih eksemplarov pri časopisju vseh dežel. To so ljudje, ki pridigajo že dvajset, že petdeset let o isti stvari neizpremenjeno z istimi imenitnimi frazami; ljudje, ki so postali povsem nezmožni, da bi čutili s časom, za katerega pišejo. In v temni zavesti svoje nezmožnosti so zakleti sovražniki vseh prikaznij na polji lepe umetnosti, katerih ne razumejo več. Človek bi mogel cele knjige napisati o teh originalih. Še več pa bi mogel pisati o onih okamenelih avtoritetah, ki pitajo v svoji kritični nezmotljivosti generacijo za generacijo vedno z istim neprebavljivim testom. Svet, ljudje, stvari in pojmi se spreminjajo — samo oni ostanejo vedno isti domišljavci. —

Kakšna bodi torej prava kritika?

Svobodna, neodvisna od vseh ovir in obzir, poštena, objektivna in strokovnjaška!

„Dober kritik bodi kakor dober vrtnar, ki ne trpi v svojem vrtu plevela, ampak ga ispuka, kjer ga najde, zato da se ne razširi ter da ne zaduši, kar je dobrega; kakor vrtnar, ki se odprtega uma in gorkega srca veseli krasote cvetov, katere je pogljal pesniški duh in se raduje nežnih, vonjavih cvetk, ki so vzkile iz pisateljevega srca“, piše

Elfrida Jaksch. — Kritik naj preiskuje, meni pisateljica, ali koreninijo one „cvetke“ res v srcu poeta, ali so morda le cvetlice — iz papirja. Pravi ocenjevalec naj brani in neti pesniški ogenj; nikdar ga pa naj ne ugaša iz — zabavne šalovitosti ali radi — strankarstva! Jaksch se ne brani v kritiki duhovite dovtipnosti v pošteni meri; le tja naj udari strela sarkazma in humora, kjer treba razsvetljiti, kar je zares smešno, neslano ali bedasto. Makulature je na svetu že preveč! —

Toda, poreče kdo, saj je na svetu tudi mnogo srednje izobraženih čitateljev; za te so slabjši, napol zreli spisi, dovolj dobri. — Slab argument. Ali naj ostanejo otroci vedno otroci, bedaki vedno bedaki? Izvestno ne. Slabi, nezreli spisi so brez koristi, zakaj kar je smešno, neslano ali neumno more le škodovati. Torej proč s pisatelji in s pisateljicami „nižje in srednje vrste!“ —

Velika ovira prave kritike so čisto — kritikovanci. Le dokler hvali kritik, dokler širi slavo svojih kritikovancev, je ljub in mil. Kakor hitro pa začne grajati, smatra ga vse za osebnega sovražnika in za hudobnega opravljenca. Tedaj pa: „Schlagt ihn todt, den Hund, er ist ein Recensent!“ (Goethe). — „Četudi konstatira le ono, kar vsakdo ve, ga kritikovanec zmerja, da je strankareki ter ga obsipa s peovkami, s popravki itd.“ Kako lep iz-

Lützow in Tausch še nista doigrala svoje vloge. Take ljudi bode tajna policija še vedno potrebovala.

Rusija in Abesinija. Poleg Francije je Rusija najbolje podpirala Abesinco. Sedaj se je pokazalo, zakaj. Kralj Menelik je odstopil jedno pristanišče in nekaj zemlje ob Rudečem morju Rusiji. Ta pridobitev Rusije je velike važnosti v političnem oziru, ker skozi Rudeče morje ladje hodijo v Vzhodno Azijo. Zaradi te pridobitve so posebno nevljni Angleži, ki so mislili, da bodo sami gospodarili ob Rudečem morju, ko se se utrdili v Epigtu. Od Italije so si namreč nadejali pridobitve Masave, katere želja je jima splavala po vodi, ker Italija brez dovoljenja Abesinije ne sme Masave nikomur odstopiti.

Italija in Združene države. Mej Italijo in Združenimi državami utegne priti do razpora zaradi italijanskih delavcev. V Trentonu v novyorkški državi je bil hud boj mej domačini in italijanskimi delavci, ker poslednji delajo za nižjo plačo. Kacih 2000 delavcev se je udeležilo pretepa. Vlada že premišlja, da prepove italijanskim delavcem sploh prihod v Ameriko.

Dopisi.

Z Bleda, 9. decembra. V sredo 12 t. m. zapustil nas je splošno priljubljeni župnik gospod Josip Lavtižar, in se podal na njegovo novo mesto v Rateče v Korenski dolini. Gospod Lavtižar se je pri nas za časa njegovega bivanja v enem samem letu vsem prebivalcem toli priljubil, da ga sedaj po Bledu živeči rod ne pozabi nikdar. Bil je vrl duhovnik, značajan in tolerantna mož, dobronik revežem in velik prijatelj otrok. Njegove propovedi segale so vsem vernikom globoko v srce. Kot propovednik se ni nikdar spuščal v strankarstvo. Z lece ni pobijal „liberalizma“, češ, saj kmet itak ne umeje, kaj je klerikalizem in kaj liberalizem. Ostal je, kar je bil, delavec v vinogradu Gospodovem. Motil bi pa se, kdor bi mislil, da ni bil unet za slovensko stvar. Strasten on ni bil nikdar; sam o sebi sodil je človeško, in tako je sodil človeško tudi o drugih, posebno o blejskih „liberalcih“, katerih, po trditvi njegovega gosp. kaplana, na Bledu kar mrgoli; tudi ono peščico Slovencev na Bledu sodil je človeško, kateri so tako predrzni in trde glave, da se ne vklanjajo brezpogojno škofovi avtoriteti. Mož je takoj spoznal, ko je mej nas, v „Slovenca“ razupite Blejce stopil, da se tu ne bje boj mej klerikalizmom in liberalizmom, ampak, da sta pri nas dve stranki, in sicer jako mala stranka bivšega župana gospoda Janeza Mallnerja, in jako močna, iz boljših krogov obstoječa nasprotna stranka. Zapazil je tudi na mah, da se morda v Mallnerjevi stranki nahaja ravno toliko, ali morda še več liberalcev, nego v nasprotni stranki, in je to jako kočljivo stvar popolnoma ignoriral. Ravno zato pa, ker je gospod Lavtižar strogo objektivno postopal, si je pridobil spoštovanje vseh Blejcev, posebno pa posestnikov vil. Nekaterim njegovih sosedov tovarišev kakor župniku Kačarju, kuratu Jaklu, posebno pa grajskemu kaplanu to ni bilo po godu, kajti ta trojica misli, da je poglavitna naloga kat. duhovnika strastno napadati one, kateri ne trobijo v rog šenklaških gospodov, ali celo „Rodoljuba“ in „Slovenski Narod“ čitajo. Tega pa ravno gospod Lavtižar ni storil. Blejci bodemo gospoda Lavtižarja jako pogrešali, odkritosrčno pa čestitamo Ratečanom, da so dobili takega župnika. Naj bi dobri, značejni gospod župnik v Ratečah našel oni sladki mir, ka-

gled v tem dejstvu smo imeli Slovenci pred kratkim!

Slovenci smo vsi gramatikarji, je rekel nekdo. In pravo je trdil. Vsak hoče imeti svojo slovnico. Slovenci pa smo tudi vsi — kritiki. Vsak presoja, obsoja, hvalisa in graja po — svoje. Tu pa M. K. Fabricius zopet prav trdi: „Grajati sme pesnika ali umetnika le oni, ki more svojo grajo z razlogi podpreti in ki ve vsaj povedati, kako bi se napravilo boljše.“ — Zabavljati in grditi, to seveda ni težko delo. Najlažje pa je blatiti osebo umetnika, ki ne more biti ideal, ker je tudi grešen človek...

Kritiki brez poklica navadno le vprašajo: je li umetnik izviren? Ako so mnogo čitali, ako so obiskovali čisto različne razstave, domišljejo si, da mogó vse prav temeljito in učeno kritikovati. In tako se jim pripeti, da vidijo zapored na treh različnih krajih in od treh različnih umetnikov na pr. sliko sv. družine. In vidé povsod štiri osebe v precej sljeni situaciji, zakriče takoj: „Haló ti umetniki niso izviri... to sokopisti!“ — Drugo pot čitajo v malih presledkih na pr. dve pomladni pesmi dveh pesnikov. Oba opevata planino, dol, goro, slavo, studenček in ljubezen. In zopet kriče: „Haló, plagijati!“ — Tretji pa čitajo romane. In tu in tam, ondí in tule naleté na popis na pr. dvoboja, ali solčnega vshoda, ali pompozne poroke. In željni

terega so mu na Bledu nekaterniki kalili! Konečno gojimo vsi Blejci nado, da bomo z našim sedanjim farnim administratorjem, bodočim župnikom, gospodom Oblakom istotako prijateljsko izhajali. Vsi strčno želimo, da se mej njim in nami ohrani trajni mir. To se bode gotovo tudi zgodilo, ako ostane gospod Oblak našim strankam nasproti objektivni, da se ne bó spuščal v strankarstvo, in ne bo obsodil vsacega kot brezverca, kateri ni pristal Mallnerjeve stranke, in ne bo vse za resnico vzél, kar mu od gotove strani pride na uho. Spoznal bo vrline našega ljudstva mogoče šele čez nekaj časa, in to le, ako bo mej ljudi zahajal, in ne bo iz njegovega župnišča, ali celo iz spovednice ljudstva obsodil, kar se, žali Bog, čestokrat zgodi, in kar posebno umeje že navedena trojica. Posebno naj gospod Oblak pomisli, da je ravno razvoj Bleda odvisen od miru, in da le tam, kjer vladajo mir, jedinstvo in vzajemnost, je napredek; nadalje naj blagohotno pomisli, da bo mej nami živel in da tudi za njega ne bo prijetno, ako bo živel v vojski brez konca in kraja. Sloga jači, nesloga tlači. Bog vedi, za kaj se gospod Oblak odloči — za mir ali za prepir?

Iz občinskega sveta ljubljanskega.

V Ljubljani, 11. decembra.

Občinski svet ljubljanski imel je sinoči izredno javno sejo, katere se je udeležilo 20 občinskih svetovalec. Otvorivši sejo naznanil je župan, da se je, ko je iz časnikov izvedel, da se pri poštni filijali na tukajšnjem južnem kolodvoru rabi le nemški pečat, obrnil do c. kr. poštnega ravnateljstva v Tratu, katero mu je dalo zagotovilo, da se bode takoj primerno ukrenilo, da se uvede tudi pri omenjeni filijali dvojezični pečat.

Ko se je prečital in odobril zapisnik poslednje seje, poročal je obč. svet. Hrasky v imenu stavbinskega odseka o parcelaciji J. Gorupovega svetá ob Rimski cesti ter predlagal, naj se parcelacija na štiri stavbišča odobri pod pogojem, da bode cesta, ki je v podaljšanju Gradišča projektovana čez Gorupov svet, imela v soglasi z regulacijskim načrtom širokost 20 metrov. Obč. svet. dr. Staré meni, da promet na oni cesti pač ne bode znaten, da torej ni treba tolike širine in predlaga, da se za projektovano cesto določi širokost 16 metrov. Tudi obč. svet. Velkavrh podpira dra. Stareta predlog, kateri je bil pri glasovanju z enajstimi glasovi vzprejet.

Obč. svet. Pirc poročal je v imenu odseka za uboge o vzdrževanju grelnice takom letošnje zime. Vseled predloga obč. svet. Šubica skušal je mestni magistrat dobiti primeren prostor za grelnico, a ni ga bilo dobiti; vseled tega predlaga odsek, naj bi mestna občina opusti projekt samostojne grelnice, ki itak nima pravega pomena, če se ob enem ne tvori tudi čajnica, kar pa bi prouzročilo velike stroške, pač pa naj se magistrat obrne do ljudske kuhinje z vprašanjem, bi li ista ne hotela proti primerni subvenciji v svojih prostorih otvoriti grelnico, oziroma tudi čajnico. Predlog bil je brez ugovora vzprejet.

Obč. svet. Šubič poročal je v imenu olupševalnega odseka glede premetitve botaničnega vrta. Kakor znano, dala je mestna občina za napravo botaničnega vrta pod Tivoli na razpolaganje 15 000 m³ sveta, vrednega vsaj 45 000 gld.; to je za mestno občino gotovo velika žrtev. Tudi deželni zbor dovolil je znaten prispevek, a sedaj zahteva vlada, naj bi mestna občina poleg svetá dala še denarni prispevek in naj bi prevzela stroške za nadzorovanje botaničnega vrta. Olupševalni odsek, ki se je posvetoval o dotičnem vladnem dopisu, ob-

škandalov jezika: „To ni izvorno! — To je prepisano!“ —

Ludovik Fulda je takim lovcom plagijatov krepko posvetil. — Narava se prenavlja, a ostaja vendar vedno stara in ista; solnce vzhaja vedno jednako; značaji se ponavljajo po vsem svetu; prizori in dogodki so opetovani vedno in vedno. Naši pradedje so ljubili prav tako, kakor ljubimo mi, in poroke naših starišev so se vršile prav tako, kakor se bodo na pr. gospodov kritikastrov, če so še samci. Na svetu ni ničesar novega več. Tudi kiparske, slikarske in poetske snovi so in bodo vedno in vedno iste. Nov bodi le duh, ki oživlja vsako delo, nova bodi zveza, novi naj bodo motivi, v katerih nastopajo stari, obrabljeni prizori, ki so tako večno novi! To je izvornost, ki se sme zahtevati od umetnika; vse drugo je zlobnost in — neumnost. Tako L. Fulda.

Prav res je: „Dem Urtheilslosen das Recht zu einem Urtheil zu geben, heisst ein Schwert in Kinderhände geben.“ — Naj bi torej kritikovali le poklicani in zares izobraženi možje, ravna se po geslu mojstra kritike Lessinga: „Gefinde und schmeicheln gegen den Anfänger, mit Bewunderung zweifelnd, mit Zweifel bewundernd gegen den Meister; abschreckend und positiv gegen den Stümper; löblich gegen den Prahler, und so bitter als möglich gegen den Cabalenmacher.“ Met od F.—j.

žaluje take pretirane zahteve ter predlaga, naj občinski svet izjavi, da ne more dovoliti denarnega prispevka, a tudi ne prevzeti stroškov za nadzorovanje vrta. Predlog bil je brez ugovora vzprejet.

Potem poročal je obč. svet. dr. Staré o pravilniku za upravo regulacijskega fonda in o zadevnem dogovoru z vlado. Kakor znano, vzprejel je občinski svet že meseca julija pravilnik za upravo regulacijskega fonda tako, kakor ga je nasvetovala deželna vlada sama. Pozneje pa se je vlada skesala in ne zadostuje jej več to, kar je zahtevala prej sama in kar je občinski svet tudi odobril, temveč je občinskemu svetu z dopisom z dne 16. novembra letoš predložila načrt novega dogovora in pravilnika. Paragraf 3. tega pravilnika določa mej drugim, da mora nakup ali prodajo hiš in sveta v regulacijske namene odobriti tudi deželna vlada, ne samo občinski svet; mestna občina pa se ob enem odreče pravici rekursa proti vladnim odločbam v omenjenih regulacijskih zadevah. Poročevalec omenja, da ima vlada itak že dva zastopnika (vladni svetnik dr. pl. Rüling in stavbeni svetnik Svitil) v regulacijskem odseku, da jej je torej primeren upliv na regulacijsko akcijo že zagotovljen, vendar priporoča, da obč. svet odobri po vladni novici predloženi dogovor in pravilnik, ker mestna občina potrebuje v regulacijske namene dovoljeno državno posojilo v znesku 100 000 gld., a vlada posojila neče izplačati, dokler občinski svet ne odobri po njej predloženega pravilnika za upravo regulacijskega fonda.

Obč. svet. Gogola izjavi se odločno proti predlogu poročevalca. Gotovo je želeli, da se zadeva že jedenkrat reši in da mestna občina dobi onih 100 000 gld., katere jej je država obljubila v zakonu z dne 6. julija 1895. Tudi jaz — pravi govornik — strinjal bi se s poročevalčevim nasvetom, če bi se občinski svet s tem ne odpovedal svoji največji pravici, katero ima, in če bi s tem ne izročil velikega dela svojega delokroga v roke deželne vlade, če ne za zmiraj pa vsaj za dolgo vrsto let. Predloženi načrt pogodbe in statuta zahteva, da naj vsak odkup ali vsaka prodaja zemljišča regulacijskega zaklada, ki presega vrednost 5000 gld. in katerega je sklenil občinski svet, obvelja le tedaj, ako je temu pritrčila deželna vlada, oziroma ministerstvo, katero razreja na priziv mestne občine, zaslišavši deželni odbor, ne da bi mestni občini pristojala pravica do nadaljnje pritožbe. Ako pomislimo, da važni odkupi pri sedanjih razmarah naše občine navadno presegajo svoto 5000 gld., vidi se, da bi na ta način skoro vse odkupe v regulacijske namene izročili deželni vladi in da bi občinski svet pač imel delo, odločitve in gospodarstva v odkupnih zadevah pa ne. Mestna občina ljubljanska je — hvala Bogu — še vedno avtonomna in naš občinski red določa natanko delokrog občinskega sveta, po katerem mu pripadajo vse zadeve, ki se tičejo gospodarstva z občinskim premoženjem sploh. To pravico gospodarstva ima tedaj občinski svet na podlagi občinskega reda in res žalostno bi bilo, ako bi se mi cdeklili taki pravici lastnega gospodarstva. Jasnó je torej, da občinski svet ne more pritrčiti odsekovemu nasvetu. Vlada ima že itak velike pravice in oblast; govornik opozarja na novi stavbinski red za Ljubljano, na pomožno akcijo v slučaju nesreče ali elementarne katastrofe, zlasti pa na pomožno akcijo povodom potresa. Zakon o pomožni akciji države obljubil nam je veliko pomoč in vsakdo je pričakoval, da bode vlada delila dotično podporo v sporazumu s prizadetimi občinami, a varali smo se. Vse sodelovanje n. pr. mestne občine ljubljanske obstalo je v tem, da je imela odposlati v dotično komisijo (obstoječo iz 16 članov) dva svoja zastopnika, poznejšo razdelitev novih podpor in posojil izvršila je vlada brez vsake komisije. Tudi na prošnjo občine ljubljanske, da naj blagohotno postopa pri vprašanjih, ki zadevajo prenos posojil od jedne osebe na drugo, se ni deželna vlada ozirala prav nič, če tudi je ministerski predsednik naši deputaciji izrecno obljubil, da bode deželni vladi v Ljubljani dal primerna navodila. Kako stališče je zavzemala naša vlada glede 3% posojila, je še dobro znano. Pogosto se sliši, da vlada očita hišnim posestnikom ljubljanskim pri izplačilu brezobrestnega posojila, da zidajo prevelike hiše, kar baje nikakor ni umestno za Ljubljano, katere pač naj ostane tudi za naprej malo mesto, ki dalje ne pride v poštev. Tako misli vlada o naši beli Ljubljani. In taki vladi naj bi izročili tudi regulacijo našega mesta! Še julija meseca zadovoljila se je vlada s tem, da odpošlje dva zastopnika v regulacijski odsek in da sme pregledavati knjige in račune regulacijskega fonda. Sedaj pa zahteva, da jej prodamo pravico prostega razpolaganja in gospodarstva za onih 100 000 gld., katere jej moramo konečno vrniti l. 1915. Vzrok temu je baje to, da občinski svet predrago odkupuje hiše in svet in da se premalo poslužuje pravice eksproprijacije, kakor mu ta pristoji po novem stavbinskem redu. Splošno pa je znano po mestu, da občinski svet v tem obziru postopa zelo previdno in primerno. Sicer pa se je svet v Ljubljani podražil. Očitano, da se občinski svet ne poslužuje pravice eksproprijacije, je pač zelo čudno, saj je vendar znano, da še nimamo v zmislu stavbinskega reda odobrenega regulacijskega načrta kot prve podlage za eksproprijacijo. Sicer pa ima regulacijski odsek že več slučajev pripravljenih za ras-

vlastitev. Obč. svet. Gogola konečno predlaga, da je proti razpisu deželne vlade takoj vložiti prēmemorij v zmišlu njegovih izjavanj ter ta prēmemorij eventualno predložiti tudi ministerstvu v nadaljnjo rešitev.

Občinski svet. Velikov h pritrjuje predlogu g. Gogole ter je mnenja, da ima vlada že zagotovljen primeren upliv na upravo regulacijskega fonda. Vlada odposlala je dva zastopnika v regulacijski odsek, a menda nima dosti zaupanja do njih, ker nam boče sedaj vezati roke še na drug način.

Obč. svet dr. Tavčar se popolnoma strinja z mnenjem obč. svet. Gogole, da se od vlade vnovič predloženi pravilnik nikakor vzprejeti ne more. Vlada boče posojilo dobila leta 1915. povrnjeno in vse, kar nam torej vlada da, so obresti od posojenega denarja. In zaradi teh obresti dobila bi rada vlada vso regulacijsko akcijo v svoje roke! To je velikanska pretiranost, kajti občinski svet postal bi marioneta v vladnih rokah, če bi vzprejel ta pravilnik. Kako trdo sicer vlada postopa glede prenosa državnega posojila, za to navel je govornik več jako markantnih slučajev. Iz meščanstva ljubljanskega slišijo se jako čudne pritožbe, kako vlada od že dovoljenih posojil odšilpava znatna zneske jednemu zato, ker je dobil posojilo tudi od hranilnice, drugemu ker zida baje preveč luksurijsno itd. Meščanstvo se pritožuje, da proti takemu postopanju vlade ne najde zaslombe v svojih zastopnikih. Obč. svet. dr. Tavčar torej predlaga: Mestni svet ostaje pri svojem sklepu z dne 21. julija letos, magistratu pa se naroča, da sestavi spomenico, v kateri naj se razložé razlogi, s kojih mestni svet ni mogel vzprejeti § 3. predloženega dogovora; ta spomenica naj se potem potom deželne vlade predloži ministerstvu, katero se prosi, da naj dogovor in statut tako odobri, kakor ga je s pritrditvijo deželne vlade vzprejel mestni svet v svoji seji z dne 21. julija 1896. Magistratu se naroča, da poizveduje o slučajih, pri kojih se je hišnikom brezobrestno posojilo prikrajšalo, bodisi vsled tega, ker je dotičnik dobil hranilnično posojilo ali pa odkupnino iz regulacijskega fonda, bodisi s kakega drugega vzroka. O teh poizvedbah je poročati pravnemu odseku, ki naj potem o tej stvari poroča mestnemu svetu ter stavi svoje nasvete, če se mu boče sploh videlo potrebno kaj nasvetovati.

Župan Hribar radostno prazdravlja ta predlog in to tem bolj, ker je tudi on slišal že mnoge pritožbe o čudnem postopanju deželne vlade. Jeden tak slučaj odstopil se je že pravnemu odseku. Osrednja vlada imela je gotovo najbolje intencije pri pomožni akciji, in če boče poizvedba imela pozitivni uspeh, bodo je iste gotovo dale povod, da se nedostaki odpravijo. OI merodajne strani očitale se je mestni občini, da regulacija prepočasno napreduje; regulacija se je vsled tega pospešila, a ko smo prosili, naj se nam izplača državno posojilo, odgovorila je vlada, da se omenjenih 100 000 glid. izplača šele tedaj, ko boče mestni zbor odobril pravilnik o upravi regulacijskega fonda. Mestna občina prišla je vsled tega v denarne zadrege. Gospod župana izraža konečno željo, naj bi vlada mestno občino v težavnem njenem položaju podpirala, a ne jej delala ovir.

Pri glasovanju bil je predlog obč. svet. Gogole z dostavkom obč. svet. dra. Tavčarja soglasno vzprejet.

Konečno poroča obč. svet. Šubic o raznih vodovodnih zadevah in se vsi njegovi predlogi vzprejmejo.

Župan zaključi ob polu 8 uri javno sejo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 11. decembra.

— (Imenovanje.) Gospod Oton Merk je imenovan konceptnim praktikantom pri politični upravi na Kranjskem.

— (Repertoir slovenskega gledališča.) Opozarjamo na današnjo predstavo Jeraskove kmetске igre „Selanka“. V nedeljo se bo pela Foersterjeva opera „Gorenjski Slavček“, tekom prihodnjega tedna pa pride na oder opera „Norma“. Vsebinsko dejanja te opere priobčimo tekom prihodnjega tedna.

— (Gledališka predstava na čast gorenjskim gostom.) Po došlih poročilih vlada po vsem Gorenjskem veliko zanimanje za nedeljsko predstavo Foersterjeve opere „Gorenjski slavček“ tako, da je pričakovati mnogoštevilne udeležbe. Ljubljana se veseli prihoda ljubih gorenjskih gostov, kateri tudi sicer, v kolikor to razmere pripuščajo, kaj marljivo obiskujejo slovenske gledališke predstave, in jih vzprejme radostno.

— („Slovenska Matica“) imela bo v četrtek dne 17. decembra t. l. ob petih popoldne v društvenih pisarniškimi prostorih CVIII. odborovo sejo. Vpored: 1.) Naznanila predsedništva. 2.) Odobrenje zapisnikov o 107. odborovi seji. 3.) Poročilo književnega odseka. 4.) Poročilo tajnikovo. 5.) Eventualia.

— (Slovensko planinsko društvo.) Včerajšnjega zabavnega večera v „Narodnem domu“ se je

udeležilo dokaj članov in gostov-prijateljev slov. plan. društva, mej katerimi smo zapazili g. župana Hribarja, g. Aljaža, lep venec narodnih dam in pa lepo število slovenskih akademikov, mej temi „Slovenijanov“. Bil je pa tudi zanimiv večer. G. Stiasny nas je popeljal v duhu v nam malo znane kraje, na južno krmsko obrežje, kjer je potoval deloma s kolesom, deloma peš. Popisal nam je partijo iz Sevastopola v Simferopol ter z lepimi besedami opisal ondote divne pokrajine, ki se dajo primerjati, kar se tiče klime in rastlinstva, z milimi italjskimi pokrajinami. Povedal nam je tudi, kako v Rusih deluje krmski gorski klub i za razširjevanje i za olajševanje potovanja v ondotañ pokrajinah. Občinstvo je sledilo z vidnim zanimanjem besedam g. Stiasnega, kateremu se je načelnik slov. plan. društva g. prof. Orožen zahvalil v imenu društva za zanimivo predavanje. Tudi občinstvo je z burnim odobravanjem pokazalo g. predavatelju svoje priznanje in hvaležnost. Razvila se je potem živahna zabava, za kar gre zlasti zahvala planiskemu kvartetu, ki je včeraj nastopil ter zapel s svojimi čilimi glasovi nekaj prav lepih slovenskih pesmij. Želati je, da priredi „Slov. plan. društvo“ še dosti takih večerov tekom letošnje zime.

— (Štrajk v Ljubljani.) Ključarski pomočniki v delavnici g. I. S. so včeraj popoldne ustavili delo in štrajkajo. Štrajkujoči pomočniki, ki se povsem mirno vedejo, zahtevajo, da se odstrani iz delavnice blapec, ki jih je po nepotrebnem tožil pri mojstru, vsled česar je prišlo tudi do razpora mej mojstrom in pomočniki.

— (Nezgoda.) Franc Črnivec, mesar in Al. Češek, mesarski pomočnik, na Poljanski cesti šte. 60, pripeljala sta se včeraj zvečer po Dolenjski cesti v mesto. Na železniškem prelazu ustrašil se je konj čuvajeve svetilnice skočil pokonci se obrnil z vozom in zdirjal po cesti nazaj. Mej dirjanjem zadel je voz ob cestni mejni kamen, se preobrnil in zlomil. Konj se je strgal in tekel naprej. Franc Črnivec in Alojzij Češek padla sta z voza in zadobila pri padcu več težkih in lahkih poškodb. Al. Češek si je zdrobil prste na levi nogi.

— (Tatvina.) Danes ponoči utihotapil se je neznan tat v ljudsko kuhinjo v Streliških ulicah, stl v zaklenjene mizne predalnike in ukradel šest belih predpasnikov in 6 servijet s črkami „L. V.“ Dekla zapazila je tatu okoli 1/2 11. ure ponoči. Pri prihodu dekla pobegnil je tat skozi okno v Streliške ulice. Sumen te tatvine je neki, okoli 20 let star, bolj slabo oblečen fant, visoke, šibke rasti in rudečega obraza. Na glavi nosil je čepico. Ta fant je že zvečer okoli 7. ure postopal po ljudski kuhinji in je še neki učenec obrtne šole opozoril dekla na njega kot sumljivo osebo. Ko ga je dekla vprašala, kaj išče v ljudski kuhinji, jej je odgovoril, da čaka nekega dijaka. Kmslu na to je odšel iz kuhinje, v katero se je pa pozneje zopet utihotapil. Dekla pravi, da je bil tat podoben temu fantu in da je le on izvršil tatvino.

— (Iz Gradca.) se nam piše: Odbor za prireditve vseslovenskega plesa, v korist novoustanovljenemu podpornemu bolniškemu društvu za slovenske visokošolce v Gradcu se je sestavil sledeče: Predsednik iur. Matevž Senčar („Triglav“, podpredsednik drd. phib. Josip Baršč („Hrvatska“), I. blagajnik Ivan Domansky („Ogoiško“); II. blagajnik Mša Dimič („Srbadija“); I. tajnik Spindler Martin („Triglav“); II. tajnik Uroš Pecija Popović („Srbadija“). Odbor. namestnikom: Damijan Iwanov („Bulgarija“); Ivan Cpanowski („Rus“) in Miroslav Urbánek, (zastopnik Čehov). Ples se boče vršil dne 13. januarja l. 1897. v „Anskih dvoranah“. Vabila bodo se razposlala prihodnji teden. Z ozirom na to, da se vrši ples v tako blag vamen, pričakovati je tudi iz domovine vsaj večje udeležbe in večjega zanimanja, ko druga leta za „Triglavov ples“ ter več dobrovoljnih prispevkov osobito od — starih hiš.

— (Akad. teh. društvo „Triglav“ v Gradci.) imelo boče IV. redno zborovanje dne 12. t. m. ob 6. uri zvečer s sledečim dnevnim redom: 1.) Čitanje zapisnika. 2.) Odborovo poročilo. 3.) Slučajnosti. Lokal: Čitalnica.

— (Kdo postane deželnosodni predsednik v Celovcu?) Velečficiozna „Reichswehr“ javlja, da so kandidati za mesto deželnosodnega predsednika v Celovcu: dvorni svetnik pri najvišjem sodišči dr. Fr. Perko, višji drž. pravdnik v Gradci dr. pl. Pflügl, višjesodni svetnik Greistorfer v Gradci ter višjesodni svetnik in začasni vodja celovškega dež. sodišča dr. Heiss. „Reichswehr“ nekako namigava, da postane dr. Heiss deželnosodni predsednik v Celovcu.

— (Imenovanja.) Koroški deželni odbor je imenoval dr. Edvarda Magija v Winklernu okrož. zdravnikom pri Sv. Štefanu ob Zilju in A. Loseya na Dunaji živinozdravnikom v Žel. Kapli. Slovenščine menda oba skupaj ne znata več nego patagonščine.

— (Železnice na Koroškem.) V Rožni dolini se je začela agitacija za zgradbo lokalne železnice iz Celovca v Rož, na Dunaji pa je bila pred kratkim deputacija prosit za železnico iz Sincvasi v Žel. Kaplo.

— („Mir“) boče od novega leta prinašal redno zabavno-pučno prilogo.

— (Slovenski klub na Dunaju) ima v soboto 12. decembra t. l. drugi avoj večer v tej sezoni v dvorani šte. 4 L. Lehnigerjeve restavracije „Johanneshof“ I. Johanesgasse 2 (na voglu Kärntnerstrasse) Ta večer boče predaval gosp. dr. Mat. Murko „O nemškem uplivu na slovansko romantiko s posebnim obzirom na Čehe“. Ob šestih zvečer je odborova seja podpornega društva za slovenske visokošolce. — Večerov slovenskega kluba udeleževati smejo se samo oni, ki so povabljeni ali poudih upeljami.

* (Disciplinarna preiskava proti dr. Luegerju.) Dunajske otvetniške zbornice disciplinarni svet je začel proti dr. Luegerju disciplinarno preiskavo. Krščansko-socialni voditelj je obdolžen, da je grešil zoper stanovsko čast, ker je baje na nedopusten način uplival na izvoščeka Bauerja, da je umaknil svojo, proti županu Strobachu naperjeno tožbo radi žaljenja na časti.

* (Tatvina na pošti.) Na neki kreditni zavod v Pragi je bilo iz Erfurta poslano pismo z vsebino 25.000 mark. Pri otvoritvi pisma se je izkazalo, da je bilo špolirano in oplenjeno. Mesto bankovcev so bili v njem ničvredni papirčki.

* (Profesor — slepar.) Profesor nacionalne ekonomije na vseučilišču v Genovi Jaquemont je kantonalno banko osleparil za 400.000 frankov in s to sveto pobegnil.

* (Orjaški človek.) V Lillu na Francoskem živi orjak. Visok je dva metra 40 cm, star le šele 19 let, je pa na dan vsaj šestkrat ter zavžije vsega skupaj do 15 kilogramov hrane. Mladi orjak je doma iz Švice.

* (Nesreča na morju.) Iz Bremena se poroča, da se je v Villagorzi namenjeni veliki parnik „Salier“ potopil in so najbrž vsi potniki in mornarji utonili. Na parniku je bilo 66 mornarjev in 210 potnikov, mej njimi 35 izseljencev iz Galiske.

Slovinci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Književnost.

— „Cosmopolis“ ima v sešitku 12. naslednjo vsebino: G. S. Street: A Comedy of North and South; Rt. Hon. F. Max Müller: Literary Recollections; Henry W. Wolf: Co-operation; Edward Dicey: Why England is Unpopular; Edmund Gosse: Current French Literature; Henry Norman: The Globe and the Island. — Paul Bourget: Voyageuses (IV. Antigone); Jean Moréas: Iphigénie; J. J. Jusserand: Shakespeare en France sous l'Ancien Régime; P. J. Proudhon: Napoléon et Wellington, papiers inédits, publiés par Clément Rochet; Emile Faguet: La Livre à Paris; F. de Pressensé: Revue du Mois. — J. J. David: Sebuss in der Nacht; Max Lenz: Alte und neue russisch-französische Freundschaft; Lady Blenheim: Das literarische Italien; Karl Frenzel: Ernst und Henriette Renan; Sigmund Münz: Die R-gierenden Italiens; Herman Heferich: E. J. Poyater; Ignotus: Politisches in deutscher Beleuchtung. — Naročila na to svetovno revijo vzprejema knjigotržnica A. Hartleben, na Dunaju, I. Seilerstätte 19.

Brzjavke.

Dunaj 11. novembra. Poslanska zbornica je začela specijalno razpravo o proračunu. Pri poglavju „Najvišji dvor“ je govoril dr. V a š a t y, a samo o politiki mladočeške stranke. Pri poglavju „drž. zbor“ sta dr. Br z o r a d in B ř e z n o v s k y urgirala zapisovanje nemških govorov v stenografični zapisnik. Potem se je začela razprava o dispozicijskem fondu. Dr. Stransky je v imenu moravskih Čehov izrekel vladi nezaupanje, grof Khuenburg je za levico izjavil, da boče ta sicer glasovala za dispozicijski fond, da pa s tem vladi neče izraziti zaupanja.

Dunaj 11. decembra. Nelidov se vrne čez Dunaj v Carigrad. Tu ga vzprejme cesar v posebni avdijenciji. Nelidov je pooblaščen, da predloži Goluchovskemu načrte glede reform v Turčiji.

Pulj 11. decembra. Legar se strahovito razširja, zlasti ker je premalo zdravnikov tu. Pomorski zdravnik Matovšek je v grozniči skočil s četrtega nadstropja svojega stanovanja in se ubil.

Milan 11. decembra. „La Sera“ javlja, da je bil Mac Kinley, novi predsednik Združenih držav, zavratno umorjen.

Berolin 11. decembra. Tausch pride že meseca januarja pred porotnike. Sodišče je dobilo mnogo, Tauscha jako kompromitujočih papirjev v roke.

Narodno zdravilo. Tako se smé imenovati boleti utešujoče mišice in živce krepčujoče, kot mazilo dobro znano „Moll-ovo francosko žganje in sol“, katero se splošno in uspešno porablja pri trganju po udih in pri drugih naslednjih prehlajenja. Cena steklenici 90 kr. Po poštne povzjetji razpošilja to mazilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V zalogah po deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. 2 (1756-17)

Za slabotne
bolehave vsled pomanjkanja krvi in na živcih, blede in slabotne otroke; izvrstnega okusa in preizkušnega učinka je **železnato vino lekarja Piccolija v Ljubljani** (Dunajska cesta), 2 (3202-6)
priporočeno od mnogih zdravnikov. — Pol literska steklenica velja 1 gld., pet pol literskih steklenic 4 gld. 50 kr.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Martina Stepeca zemljišče v Dobravi, cenjeno 3748 gld. 50 kr., dne 17. decembra 1896 in 14. januarja 1897 v Zatičini.
Gašperja Jelovška posestvo v Petkovcu, cenjeno 4977 gld., dne 17. decembra 1896 in 16. januarja 1897 v Logatcu.

Janeza Škofa posestvo v Dolenji vasi, cenjeno 2319 gld., dne 17. decembra 1896 in 18. januarja 1897 v Cirknici.
Petra Horvata posestvo v Kotu pri Danielju, cenjeno 1490 gld., Matije Jakofčiča posestvo v Gribljah, cenjeno 2944 gld., in Petra Raucha posestvo v Kavranih, cenjeno 80 gld., vsa dne 18. decembra 1896 in 20. januarja 1897 v Črnomlju.

Oddaja lova. Občinski lov občine Mirna se bode za dobo do konca leta 1901 oddal potom javne dražbe dne 15. decembra v občinski pisarni v Trebnjem. Pogoji se lahko vpogledajo pri okrajnem glavarstvu v Novem mestu v uradnih urah.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 8. decembra: Jurij Dachs, bivši klobučar, 78 let, Dunajska cesta št. 20, ostarelost. — Elizabeta Hren, posestnica, 80 let, Kolesijske ulice št. 14, ostarelost. — Emilija Knez, posestnikova hči, 5 mes., Illovca št. 31, božjast.
Dne 9. decembra: Apolonija Škofic, kramarica, 68 let, Špitalske ulice št. 5, otrpenje pljuč.

V deželni bolnici.

Dne 7. decembra: Ivan Depavšek, delavec, 24 let, jetika.

Meteorologično poročilo.

Decembar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
10.	9. svečer	739.2	3.3	sl. sever	dež	
11.	7. sjutraj	740.1	-0.5	sl. jvzh.	megla	3.1
	2. popol.	740.2	1.4	sl. jvzh.	megla	

Srednja včerajšnja temperatura 3.0°, za 4.0° nad normalom.

Dunajska borza

dne 11. decembra 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld. 35	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	40	"
Avstrijska zlata renta	122	70	"
Avstrijska krona renta 4%	100	80	"
Ogerska zlata renta 4%	122	25	"
Ogerska krona renta 4%	99	15	"
Avstro-ogerske bančne delnice	935	—	"
Kreditne delnice	368	50	"
London vista	119	95	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	53	92 1/2	"
30 mark	11	78	"
30 frankov	9	51	"
Italijanski bankovci	15	40	"
G. kr. cekini	5	67	"

Dne 10. decembra 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	143	gld. 25	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	187	50	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	129	75	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	—	"
Kreditne srečke po 100 gld.	199	75	"
Ljubljanske srečke	22	75	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	22	—	"
Dunava reg. srečke po 200 gld.	154	40	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	456	—	"
Papirnatih rubelj	1	27 1/2	"

Giesshübler z mlekom

priporočajo zdravniki posebno pri bronhijalnem kataru otrok, ki se tako često javlja v zimskem času. 3 dele Giesshüblera se zmeša z 1 delom vročega mleka in se zmes pije mlačna. (3142-8)

Trgovski pomočnik

vzprejme se v trgovino s špecerijskim in železnim blagom na deželi.
Ponudbe pod „Trgovca“ vzprejema iz prijaznosti upravništvo „Slov. Naroda“. (3355-1)

Izvežbanega koncipijenta

vzprejme takoj
dr. Val. Temnikar
odvetnik v Kamniku. (3335-3)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. (1705-285)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga iz Trbiča.

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbič, Beljak, Celovec, Frantsenfest, Ljubno; des Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd; des Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 10 min. sjutraj osebni vlak v Trbič, Pontabel, Beljak, Celovec, Frantsenfest, Ljubno, Dunaj; des Selthal v Solnograd, des Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbič, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbič, Beljak, Celovec, Ljubno; des Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregenc, Curih, Geneve, Paris; des Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejovice, Plzenj, Marijine vane, Hebr, Francove vane, Karlova vane, Prago, Lipako, Dunaj via Amstetten.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. sjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. svečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiča.

Ob 5. uri 59 min. sjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipakega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plnja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Frantsenfest. — Ob 11. uri 25 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plnja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Paris, Geneve, Curih, Bregenc, Inomost, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovca, Frantsenfest, Pontabla. — Ob 9. uri 4 min. svečer osebni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla.

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. sjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 33 min. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. svečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 33 min. sjutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. ur 50 min. svečer, ob 10. uri 25 min. svečer. (Poslednji vlak le v oktobra ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. sjutraj, ob 11. uri 15 min. dopoldne, ob 6. uri 30 min. svečer, ob 9. uri 55 min. svečer. (Poslednji vlak le v oktobra ob nedeljah in praznikih.)

Prodaja vina.

Imam na prodaj okoli 300 hektolitrov belega in črnega vina. Cene zmerne, postrežba točna. Za pristnost vina se jamči. Mali vzorci se ne pošiljajo. (3257-8)

A. M. Fajmann, Dignano, Istra.

Želim zameniti

svoje, v najlepšem kraju Kranjske ležeče, 16.000 gld. vredno

posestvo s hišo

v kadem mestu Kranjske. — Posestvo obstoji iz rodovitnih travnikov in njiv, dobro ohranjenih gozdov in nove hiše, katera je pripravna za gostilno in prodajalnico. (3331-3)

Več pove upravništvo „Slov. Naroda“.

VIZITNICE Narodna Tiskarna.

priporoča

Pserhofer-jeva

lekarna „pri zlatem državnem jabolku“

Dunaj, I., Singerstrasse št. 15.

J. Pserhofer-jeve odvajalne kroglice

staroznane, lahko odvajalne in od mnogih zdravnikov obitstvu priporočane domače zdravilo.

Te kroglice so iste, ki so že več desetletij obitstvu znane pod imenom J. Pserhofer-jeve kri čistilne kroglice in se pristne izdelujejo samo v lekarni „pri zlatem državnem jabolku“, Dunaj, I., Singerstrasse 15.

Od teh kroglic stane: 1 škatljica s 15 kroglicami 21 kr., 1 zvitke s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr.

Če se poprej vpošlje denarni znesek, potem stane poštne prosta pošiljatev: 1 zvitke kroglic 1 gld. 25 kr., 2 zvitka 2 gld. 30 kr., 3 zvitki 3 gld. 35 kr., 4 zvitki 4 gld. 40 kr., 5 zvitkov 5 gld. 20 kr., 10 zvitkov 9 gld. 20 kr. (Manj ko 1 zvitke se ne more pošiljati.)

Prosi se izrecno, J. Pserhofer-jeve odvajalne kroglice zahtevati in na to paziti, da ima napis na pokrovu vsake škatljice na navodilu o uporabi stoječi podpis J. Pserhofer in sicer z rdečimi črkami.

Balzam zoper ozeblino

J. Pserhofer-jev. 1 lonček 40 kr., s poštne prosto pošiljatev 65 kr.

Sok iz ozkega trpotca

razslizujoč, 1 steklenica 50 kr.

Balzam zoper golšo, klenica

40 kr., s pošt. prosto pošiljatev 65 kr.

Stoll-ovi Kola-preparati,

izvrstno krepčilo za želodec in živce, 1 liter kola-vina ali eliksirja 3 gld., 1/2 litra 1 gld. 60 kr., 1/4 litra 85 kr.

Grenka želodčna tinktura

(preje življenska esenca imenovana).

Razen tu imenovanih preparatov so v zalogi še vse v avstrijskih časnikih oglašene tu- in inozemske farmacevtske specialitete ter se preskrbe vsi predmeti, katerih morda ne bi bilo v zalogi, na zahtevanje točno in najceneje.

Pošiljate po pošti izvršujejo se najhitreje proti temu, da se prej vpošlje denar, večje naročbe tudi proti povzetju zneska.

Če se prej vpošlje denar (najboljše s poštne nakaznico), potem je poština mnogo cenejša, nego pri pošiljatev proti povzetju.

Imenovane specialitete tudi prodajata v Ljubljani gospoda lekarja: Mardetschlager in Piccoli. (3296-2)

Doering-ovo milo s soto.

Lična, izborna

in jako priljubljena

priloga k božičnemu darilu.

Razveseli vsako damo!

Jako primeren nakup

ker se dobi mej božično sezono povsod brez povišanja cene.

V Ljubljani prodajajo na debelo: Avgust Auer, Anton Krišper in Vaso Petričič.
Generalno zastopstvo: A. Motach & Co., Dunaj, I., Lugeck 3.

Vsak zavojček ima 3 komade pristnega Doeringovega mila.

(3213-1)

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upljujejo sredstvo proti kurjim očesom, kuščem na podplatih, petah in drugim trdim praskam kože.

Veliko priznanih pisem je na ogled v

glavni razpošiljalnici:

L. Schwenk-a lekarna

1850-48 Meidling-Dunaj.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristen v Ljubljani: J. Mayr, Mardetschlager, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grodel; v Rudolfovom S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovci A. Egger, W. Thurnwald, J. Birnbacher; v Bressan A. Aichinger; v Trgu (na Korškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfenbergu A. Huth; v Kranju K. Savnik; v Radgoni C. E. Andrien; v Idriji Josip Wario; v Radovljici A. Boblek; v Celju K. Gela; v Črnomlju: F. Haika.